

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, razen nedelje in praznikov, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 40 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četistopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ponemčevanje avstrijski državi nevarno.

Od davnih časov imela je avstrijska država modrost za svoje načelo, ponemčevati, kolikor mogoče, nemške avstrijske narode. Leta in leta je delala državna mašina z vso svojo delavno silo in močjo, da bi dosegla, kar bi najbolj mogla, ta svoj namen.

Duh 19. stoletja in moč narodne ideje sta sicer našim državnikom glasno klicala: Caveant consules! Ali ti opomini niso dosti izdali? Mogočnejši je bil potem jezik, ki ga je govorila dejanska logika (Logik der Thatsachen) in ki je po dogodbah leta 1859 in 1866 oprostila najprej Magjare in Hrvate popolnem, potem pa še precej tudi Poljake od nečloveškega potuževanja.

Ampak v drugih cisaljtanskih deželah — zunaj Galicije — ni se nikakor hotelo obrniti na bolje. Še celo potem, ko se je slovesno s prestola oklicala in z državnimi osnovnimi postavami priznala ravnopravnost vseh avstrijskih narodov, so avstrijski državni slovesnim obljubam in prisojam vskub nadaljevali staro ponemčevalno sistem.

Dandenašnji je podoba, da se naši nerodajni državni ne drže več te sisteme; vendar, kar se nas Slovencev tiče, dela državna mašina, kakor je bila od njih prednikov uravnana, naprej, in čeravno se je tu pa tam po Kranjskem kaj malega predručilo, mi ne vidimo še nikjer bistvene premembe. Temveč, odkar se ne ponemčuje več pod vladno firmo, delajo to nemški nacionalci s toliko večjo energijo in predrznostjo na svojo roko, a pri tem jih mnogi vladni organi, — nekaj, ker so kri od njih krvi; nekaj iz stare navade, misleč, da store za državo zaslužno delo — z veliko marljivostjo podpirajo.

Zatorej je čas, da resno vprašamo, je-li to sploh nečloveško, a zdaj tudi nepostavno ravnanje res Avstriji v prid? Je li ponemčevanje Slovanov res avstrijski državi na korist?

Oglejmo si malo natančneje sedanje državne razmere; one nam na to vprašanje najgotoveje dajo pristojen odgovor.

Da je v prejšnjih časih nemštvo v Avstriji bilo nekako bolj v čislih, to je razumljivo; zakaj avstrijski vladarji bili so nekaj stoletij večinoma ob jednem tudi nemški cesarji. In ko je cesar Franc I. leta 1804 nemško krono odložil ter sprejel naslov cesarja avstrijskega, ustanovila se je leta 1815 tako imenovana nemška zveza, v katerej je Avstrija imela prvosedstvo. Ni čuda, da se je pri teh razmerah Avstrija nemško delala, če ravno jej vsa ta zveza ni donajala nobene koristi ampak škodo. Kajti zavoljo Nemčije imela je naša država zmiraj številno armado: je pošiljala svoje posadke v nemške trdnjave in sploh mnogo trošila, kar bi drugače ne bilo treba, in za to v mirnih časih dolgove delala. Nemci so v varnem zavetju avstrijskem brez skrbi živeli in bogateli, a ko je leta 1859 o francosko-laskejski vojski prišel čas, da bi nam bili pomagali, takrat teh naših zaveznikov nikjer ni bilo.

A ravno ta brezkoristna zveza nam je zopet leta 1866 nakopala nesrečno prusko vojsko, ki je državi usekala rane, ki nas še zdaj bole. Ta vojska je pa tudi dosednji politični položaj avstrijski popolnem in iz korena premenila. Po pražkej mirovni pogodbi bila je Avstrija iz nemške zveze za vselej izključena in ko se je ob francosko-pruskejski vojski še pruski kralj dal oklicati za nemškega cesarja, nastopila je za Avstrijo popolnem nova, značaju prejšnjih časov čisto nasprotna doba.

Avstrija je zdaj zopet prosta, zopet sama svoja; država iz različnih narodov sestavljena, ki nema druge naslonbe ko sama na sé in na svoje narode. Ona zdaj ne sme več gledati le na koristi jednega naroda, ter jednemu na ljubo zatirati druge. Ravnopravnost vseh je zdaj državna potreba; pogoj nje obstanka in nje moči. Saj uže sv. pismo pravi, da vsako kraljestvo, ki nij v sebi jedino, razpade.

Treba je pa še nekaj družega preudariti.

Novo nemško cesarstvo je, kakor laško kraljestvo, nastalo po narodnostnem principu po sili. Ampak ono še ni popolnoma, in nemška, kakor laška irredenta čaka le ugodnega časa. Ali mar

Schönererji in razni nemški demonstranti s plavicami (die Kornblumenritter) ne kličejo dovolj glasno našim državnikom: Pozor?

Res da imamo danes še prijateljsko zvezo z nemškim cesarstvom, in Bismarck je sam najodločnejši nasprotnik temu, da bi se Avstrija zopet v Nemčijo rinila. On tudi najostreje obsoja naše nemške demonstrante, katerim je nadel ime „die Herbstzeitlosen“ češ, da se nobene reči o pravem času ne domislijo.

Ali, ko je šel Bismarck sedanjo zvezo z Avstrijo snovat, ne verjamem, da ga je vodila samo ljubezen do nje, a ne marveč kritični položaj, v katerem se nahaja nemško cesarstvo v sredi mej maščevanja željno Francijo in mogočno Rusijo. Kaj pa, ko bi ta Nemcem res nevarni položaj danes ali jutri prenehal? Ko bi se Nemci, te skrbi oproščeni, zopet jeli spominjati starih cesarstvenih mej? Ko bi našli, da je njih sedanji državni život prešibak za njih težko orožno opravo, ter jeli pogum dajati avstrijskejski nemškejski irredenti? In ko bi prišli taki časi, na koga bi se Avstrija mogla naslanjati, ako ne na svoje nemške narode in v prvi vrsti na svoje Slovane?

Tu mi morebiti kdo v besedo poseže, da kar nam preti od Nemčije zastran naših Nemcev, to isto nam preti od Rusije zastran Slovanov. Temu odločno odgovorjam: ne. Rusija pri vsej svojej simpatiji za balkanske Slovane ne sili proti nam na zapad; ona ima še neizmerno prostora proti vzhodu v Aziji. Vse drugače je to pri pruskejski Nemčiji. Ta, ako se hoče razširiti, ne more drugam, ko proti nam. Tudi Moskva ni tako blizu, ko Berlin. Res le hudobija ali neumnost je mogla avstrijske Slovane političnega rusofilstva dolžiti in jim Avstriji nevarne namere podtikati.

Kdor koli tedaj vse te okoliščine in razmere, kakor so sedaj, vestno preudari, moral bo nehoti priznati, da nikakor ni k dobremu Avstriji, ako se v njej razširja Nemštvo in njemu za ljubo zatira Slovanstvo, ta naravni jez; ta živa trdnjava zoper

LISTEK.

Strel.

(Ruski spisal A. Puškin, poslovenil I. P.)

1

Naš polk stal je v mesteci N. Vedo vekeko je življenje častnika v provinci: zjutraj vjaške vaje in jahanje, opoldne posilo pri polkovnem poveljniku, ali pa v kakej židovski krčmi, zvečer kvarte, punš — to je vse. V N. nam ni bila nobena hiša odprta, in v celem mestu ni bilo dejev, ki bi se bilo hotelo močiti. Tičali smo v svojih stanovanjih — in k nam ni zahajal nikdo brez uniforme.

Samo jednega civilista bili smo vzeli v svojo družbo. Imel je kakih pet in trideset let, ter v naših očeh bil je že star mož. Spoštovali smo ga zaradi njegovih mnogobrojnihkušenj v življenju,

njegovo navadno molčanje, močati značaj in zbadljivi jezik uplivali so močno na našo domišljijo. O njegovej preteklosti nismo dosti vedeli. Bil je baje Rus, dasi je imel tuje ime. Nekdaj služil je pri huzarjih in je neki še hitro napredoval. Nikdo ni vedel, zakaj se je odpovedal službi, ter naselil se v revnej vasi, kjer je bedno živel, dasi je potrosil mnogo denarjev. Hodil je vedno peš in nosil je črno suknjo. Njegova hiša bila je odprta vsem častnikom našega polka.

Na pojedinah dajal je nam le po dve ali tri jedi, katere je pripravljval star penzioniran vojak, ali šampanjca imeli smo kakor vode. Noben živ krst ni poznal njegovih razmer in kake dohodke da ima; nikdo se ga ni upal povpraševati o tem. Imel je mnogo knjig, katere je rad posojeval, ali nikoli jih ni zahteval nazaj, če mu je kdo izmed nas kako knjigo posodil, jo gotovo tudi ni vrnil.

Njegova najljubša zabava bilo je streljanje s samokresom. Stene njegove sobe bile so vse razrejene kakor satovje. Zbirka samokresov bil je

jedini lišp v njegovej koči. V streljanji bil je tako izurjen, da ti je izbil s kroglo jabolko raz glavo.

Ako se je napeljal govor na dvoboje, je Silvijo — tako ga bomo imenovali — vselej utihnil. Če ga je kdo vprašal, se je li uže kdaj bil, pritrtil je da, kaj več o tem ni nikdar povedal, vidno je bilo, da ne mara govoriti o tem. Sklepali smo, da mu spomin na kako nesrečno žrtvo njegove izurjenosti teži vest. Da bi ga imeli za bojazljivca, to še nikomur ni prišlo na misel. Pri nekaterih ljudeh uže njih vnianost ne dopušča kaj tacega misliti.

Nek nepričakovan dogodek napravil nam je veliko začudenje.

Nekega dne bilo nas je deset častnikov pri njem v gostéh. Pili smo kakor po navadi jako veliko — po obedu prosili smo našega gospodarja pri igri „držati bank“. Nekaj časa se je branil — kajti igral je on malokedaj. Potem se je pa udal, vrgel na mizo petdeset cekinov in se usel, da razdeli karte. Mi smo se razmestili, in igra se je pričela. Silvijo je pri igranju vedno molčal, in ni nikomur

napade, ki utegnejo v prihodnosti od Nemčije priti.

Če pa kdo še misli, da se Avstrija od Nemcev nima nikoli nič bati, ta naj se le malo nazaj ozre v zgodovino, ki je, kakor pregovor pravi, najboljša učiteljica v človeškem življenju. Ali ni leta 1848 cesar Ferdinand Dobrotljivi iz nemškega Dunaja moral bežati v slovanski Olomuc? Ali ni takrat slovanski mož izrekel pomenite besede: Avstrije nam je treba; ko bi je ne bilo, mi bi jo morali narediti? In ali niso takrat slovanski vojščaki ukrotili upor?

Vrhu tega imamo živ vzgled, kaj premore tuja propaganda, iz najnovejših časov v našem Primorju, zlasti v Trstu. Videli smo tam delati rovarje s toliko predrznostjo, da si sam naš presvitli cesar ni bil svojega življenja v svesti. In to se je godilo ob mirnem času, ko predrzneži niso mogli pričakovati nobene vnanje moči. Česa se imamo stoprav nadejati, ko bi se bližala Trstu laška vojna flota? In če bo avstrijska vlada pustila, da se bodo Slovenci in Čehi naprej ponemčevali, kakor se to sedaj godi brez vsake milosti po Koroškem, Štajerskem, Moravskem in Šlezkem, znajo kmalu tudi po teh državah iz slovanskih renegatov vzrasti veleizdajski Oberdanki, hujši od pravih Nemcev, ki bodo zmiraj pripravljeni zvezati se s tujcem zoper svoje rojake in svojo domovino.

Naj bo torej naše neprestano prizadevanje, opozoriti naše državnike na te nevarnosti, in prepričati jih, da narodna ravnopravnost ni le zapoved naše državne ustave, ampak tudi avstrijske državne koristi. — Bodimo v tem silni, ne samo kot Slovani, ampak tudi kot zvesti avstrijski državljani. —

L. S.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. januarja.

Fakcijski listi so poudarjali, da je **časnikarska borba**, ki se je bila unela na Nemškem, veljala Taaffejevemu kabinetu, ker se notranja politika v Avstriji ne ujema z vnanjo. Tem listom nasprotuje sedaj tudi „Frankfurter Ztg“, ki pravi med drugim: „Organi ustavoverne stranke so kaj urni z izjavo, da knez Bismarck perhorecira avstrijsko Slovanstvo, ker se boji, da bode ono Avstrijo približevalo k Rusiji. S tem nazorom se mi nikakor ne moremo sprijazniti, dasi ne moremo zanikati, da je liberalni stranki jako priлично orožje proti kabinetu Taaffeja, čolpe bi bila torej storila, ako bi bila ta argument čisto izpustila. Povsem naravno je, da sedaj oficijozni, slovanski in klerikalni listi stvar obračajo in trdijo, da je nemškim liberalcem prišel miglaj iz Berolina. Vsakako pa je nevarno in zna imeti hude posledice, ako se tujemu državljanu pripisuje upliv na politiko svoje države; to naj bi bili nemški liberalci imeli pred očmi.“

Avstro-ogrski poslanik v Parizu grof **Wimpffen** prizadejal si je v soboto z lastno roko smrt. Uže nekoliko dni sem se je opazala na njem neka nervoznost in razdražljivost. Prej ta dan bil je še v koncertu in pozneje v družbi mnogih prijateljev, kjer je pa že bil jako vznemirjen. V soboto jutro peljal se je s svojimi otroci na prosti zrak, mej vožnjo pa izstopi in se ustrelil v desno sence, da je bil takoj mrtev.

dopuščal delati nikakih opomb. Ako je kateri naredil kako napako, je brž izplačal mu, kar mu je še ostalo, ali pa zapisal, kar ima še tirjati. Mi smo to dobro vedeli in smo mu pustili veljati. Mej nami bil je pa mlad častnik, nedavno vstopivši v naš polk. Ta se je iz razmišljenosti nekaj zmotil. Silvijo vzel je kredo in zapisal vsoto po svoji navadi. Častnik, misleč, da se Silvijo moti, mu ugovarja. Silvijo se za to ne zmeni, in igra dalje. Našega mladega tovarša, ki je bil že malo vinjen, je to jako žalilo, zlasti ker smo se mu drugi smejali, zgrabil je bakreni svečnik, da bi ga zalučal Silviju v glavo. Ta se je srečno izognil. Vsi bili smo v zadregi. Silvijo bil je od jeze blede in rekel je:

„Milostljivi gospod, prosim Vas, pojdite od tod in zahvalite Boga, da se je to zgodilo pod mojo streho.“

Vsi bili smo prepričani, da posledica tega bo dvoboj in smatrali smo svojega tovarša uže mrtvega. Častnik je odšel, rekoč, da je Silvijo pripravljen dati zadostjenje.

(Dalje prih.)

Vnanje države.

Pri zadnjih dopolnitvenih volitvah v **srbsko** skupščino volili so radikalci zopet prejšnje poslance, katerim so bili mandati odvzeti. Iz tej 21. pri prejšnjih volitvah izvoljenih skupščinarjev prišlo jih je samo 6 v zbor, drugi se branijo. Poslanec Sindaković zapustil je skupščino z velikim hrupom in je motiviral svoj izstop s tem, da sedaj po vladi imenovani skupščinarji presežejo število pravih ljudskih zastopnikov. — Vlada namerava še v tem za sedanjí predložiti načrt postave, po kateri naj bi pogorelcu prouzročeno škodo dotična občina povrnila. Z Visoko Porto želela je Srbija skleniti trgovinsko pogodbo; ta pa jej je odgovorila, da bode še le tedaj pričela zadevne obravnave, kadar pridejo trgovinske pogodbe z družimi velelastmi v revizijo. Mej tem časom pa hoče skleniti s Srbijo provizorično pogodbo.

Za urejenje **turško-črnogorske** meje pripravljajo se v carigraskem vojnem ministertvu z novimi instrukcijami na svojega zastopnika Bedri Beya. S temi se bode baje ustrezalo želji črnogorskega kneza, kateri hoče namestu dosedanjega nasveta, ki meri na urejenje dosedanje meje le deloma, znati mnenje Visoke Porte glede popolnega obmejenja vseh oporočenih delov turško črnogorskega mejnega zemljišča.

Guverner vzhodne **Rumelije** Aleko paša naznanil je Visoki Porti, da je pretrgal svoje osobne odnose z ruskim poslanikom Krebel-om, kateri da v sporazumljenji z nekaterimi članovi provincijalne skupščine proti njemu agituje. Poročali smo uže, kaj je rečeni konsul v imenu Rusije zahteval in Rusija ga bode gotovo podpirala.

Dopisi.

Iz Kranja 30. decembra. [Izviren dopis.]

Naša Čitalnica imela je 24. t. m. zopet svoj občni zbor. Izvoljeni so bili: predsednikom g. Iv. Škerlj, c. kr. sodnijski adjunkt; podpredsednik g. Ferko Sajovic, kupec; tajnikom in knjižničarjem g. prof. Dav. Karlin; blagajnikom g. M. Pirč. Nadalje odbornikom gg.: prof. Franke, Rajm. Krisper, Vinc. Majdič, Al. Pečnik, T. Pavšlar. — Nadalje omenim, da je g. prof. Franke blagovolil g. dr. „Hanswurst“ spodriniti iz gledališnega odra in nadomestiti ga z naravnimi igralci.

S temi odborniki smemo zadovoljni biti, ker vsak po svoje zastopa različne točke pri aranžiranju veselja in sestavi programa. Prišle so nove in mlade moči, ki bodo v prihodnje ples še bolje aranžirale, kot se je to dogodilo pri veselici za „Narodni Dom“. Človeka je takrat kar nehote osupnilo, ko je slišal navdušene mladeniče navdušeno kričati znane zvoke pri kvadrilji, in videl oblastno komandirati „takt“ pri tolikem številu. Za ples torej, hvala Bogu, se je skrbelo in bo za celo leto oskrbljeno. Toliko o odboru. S predsednikom, g. Škerljem, dobili smo prav vrednega naslednika g. dr. Mencingerju. Njegova izvolitev predsednikom nam jasno priča, da si je v dveletnem bivanju v našem mestu pridobil vsled svoje prijaznosti, priljudnosti in vsestranske delavnosti kot navdušen narodnjak splošno priznanje mej občinstvom.

Izid volitve nas torej tem bolj veseli, ker upamo, da bo moči g. novemu predsedniku odpraviti nekatere stare napake, ki so se v naši Čitalnici, rekel bi, skoraj ukoreninile, menim namreč velik nered in brezobzirno jednostransko postopanje, kar se tiče raznih stanov; tako ima Čitalnica samo jednega uda izmed duhovščine. Uzrokov temu nečemo per longum et latum navajati, dovolj da povemo, da so vsi duhovni v mestu in v okolici narodnjaki.

Danes so se vršile tudi volitve v krajni šolski svet. Na novo so izvoljeni gg.: K. Šavnik, K. Götzl, F. Sajovic, F. Omersa in J. Dolinar (župan na Primskovem); namestnikoma pa: Raj. Krisper in Fr. Strupi (župan iz Čirčic. Vsi narodnjaki.

Iz Mozirja 27. decembra. [Izv. dopis.] (Večer sv. Štefana.) Pa ne, da bi kdo mislil, da nas je uže res neotesana svojat tistih celjskih blapčevskih piscev v kozji rog ugnala, ker si ne kaj mesecev sem na vse kriplje prizadeval, nas svojem, za germanizacijo Spodnje Štajerske tak izredno velike zasluge (!!!) imajočem „organu“ pre-rešetavati. Tudi bi bilo zelo napačno, ko bi kora

v glavo dalo, da nas je laskava pohvala tukajšnega, s. v. jako visokem (?) čislju živečega „lo-kalkorredenta“ v „lovačem „Kmetsem prija-tlu“ tak omamila, da si ne upamo več kaj črh-niti o njej zadevah. Nikakor ne; Mozirje se za togoto in jako dvonljivi dovtip teh čudnih škri-bačev ravno toliko zmeni, kakor za lanski sneg ali pa še manj obžalujemo le, da ti reveži družega dela nima, nego s svojimi okornimi peresi pisariti tako borno zmes, s kakeršno so predali čestitljive „Celjanke“ vedno nabasani.

Haš dines, na dan sv. Štefana, se je Mozirje zopet pokazalo kot naroden trg, kot središče narodnih podjetij v gornji savinjski dolini. Vršila se je namreč danes tukaj veselica, kakoršnih je še malo bilo v Mozirji in moramo pripoznati: obnesla se je tako vro, da bi se bolje ne mogla.

Še pred veselico pa je imel „Savinjski Sokol“ svoj drugi občni zbor. O tem društvu smemo nepristransko omeniti, da je ono tudi naše najdrznejše nade prekrsilo, kajti ono šteje uže nad 200 udov, vrh tega pa še ima tako vro in značajno vodstvo, da smemo z mirno vestjo najboljši uspeh pričakovati. Udeležba občnega zbora bila je jako mnogobrojna, kajti ne samo iz Mozirja, temveč iz cele savinjske in šaleške doline, še celo iz Celja in iz Koroške so bili udje navzočni.

Na dnevnem redu bila so poročila tajnika in blagajnika, volitev odbora in posamezni nasveti. Iz tajnikovega poročila je bilo razvidno, da je „Savinjski Sokol“ komaj ustanovljen, uže mnogo storil za povzdigo narodne zavesti v savinjski in šaleški dolini, kajti udeležil se je sijajno otvorenja Šoštanj-ske Čitalnice, veselice o priliki dijamantne maše prečast. g. kanonika Žuza v Laškem Trgu in čitalnične veselice v Gornjemgradu. Blagajnikovo poročilo, po katerem so se denarne zadeve društva kot jako ugodne pokazale, se je z živahnim odobrenjem vzelo na znajo in g. blagajniku se je za njegov trud in izglečno natančnost pri vodstvu računov izrekla posebna pohvala.

Pri volitvah bil je prejšnji odbor jednoglasno zopet voljen. Pred sklepom zborovanja stavi gosp. podstarosta posebno zanimiv predlog: naj se najslavnejši jugoslovan, preuzvišeni biskup Josip Juraj Strossmayer, kot najvernejši sin svoje domovine, vselej velikodušen prijatelj slovenskega naroda, zaradi njegovih neprecenljivih zaslug za povzdigo jugoslovanske narodne zavesti, jugoslovanske znanosti in umetnosti voli častnim udom „Savinjskega Sokola“.

Skoro nepotreba bi bilo omeniti, da se je ta predlog vzprejel z burnim, nepopisljivim navdušenjem. Tudi gosp. dr. Fon, starosta „Sokola“ v Zagrebu se je, oziroma na njegove izredne zasluge za razvoj jugoslovanskega telovadstva volil častnim udom in obema se je volitev takoj brzojavno raznesla. Po sklepu občnega zbora, uže v prostej zabavi, stavi jeden izmed udov z ozirom na to, da je bilo mnogo volilcev iz savinjske in šaleške doline navzočnih, predlog, naj se gosp. dr. Vošnjaku kot slovenskemu državnemu poslancu, katerega ravno sedaj naši najhujši sovražniki na nestrani in nepošten način napadajo, in kateri je mej tistimi slovenskimi poslanci, koji se vedno neustrašivo borijo za pravice svojega naroda, gotovo jedn izmed prvih, — izreče popolno zaupanje in prešča, naj naše okraje v državnem zboru tudi v prihodnje tako zastopa, kakor dosedaj. Navdušen, ego trajajoči živio-klici zaorijo po dvorani, kjer se mu in neustrašivemu našem poslancu, pa se mu tačoj po brzojavnem potu v Celj, kjer je ravno u dan o svojem delovanju v občnem zboru „Slovenskega društva“ poročal, od-pisje. — Toliko o občnem zboru „Savinjskega So-

la“ zdaj pa k drugemu važnemu dogodku dneva, ki je veselje. Do sedaj sicer ni bilo javno naznada, prirejanja kakih gledaliških predstav, kaj večji ne, a letos a je prosto voljna družba diletantov in posebnih da-jezlost ne- katerih mozirskih izrednih pripomočja, da se še ce- predstavljali. Predstava vršila se je v

sicer jako lepih, a za take slučaje vendar nekoliko tesnih prostorih velike gostilne „Pri avstrijskem cesarju“. Došlo je toliko in sicer jako odličnega občinstva, da je bila dvorana zavsem „razprodana“, in torej mnogo došlih predstave niti videti ni moglo. Posebno pa nas je jako prijetno iznenadilo, da je bil tudi naš nežni spol toli številno zastopan. — Kar se odra samega tiče, bi ta res ne mogel prenesti ostre kritike, kajti bil je tudi „za deželo“ še precej majhen in ne ravno po pravilih gledališke tehnike stavljen, pa kaj si čemo, začetek je povsod težak, vrhu tega pa smo bili še prepričani, da je občinstvo vsled dobrega igranja na pomanjkljivosti odra skoro pozabilo! — Prva igra „Uskok“ igrala se je vrlo dobro, osobito „vitez Želevič“ je svojo ulogo kot stari skopuh in prismojen zaljubljenec tako dobro igral, da mu je donela od vseh strani živahna pohvala. Tudi vsi drugi igralci so se vrlo obnašali, uloge so bile srečno razdeljene, občinstvo se je mnogo smijalo in je bilo z igro popolnem zadovoljno, — čeravno je brez posebne estetične vrednosti.

Toliko bolj pa je dopadala druga igra, Ogrinčeva izvirna veseloigra „V Ljubljano jo dajmo!“ katero smemo prištevati prvim proizvodom naše še jako pičle dramatične literature. Cela igra predstavljala se je izvrstno, s posebnim ponosom pa si dovoljujemo poudarjati izbornost spretnosti naših igralcev. Občinstvo se je v resnici čudilo, da se tukaj na deželi najdejo take moči, ki bi delale čast marsikateremu mestnemu gledališču. Jako obširno, a precej nehvaležno ulogo „Marice“ igrala je gđc. L. skozi in skozi dobro, posebno pa monolog v drugem dejanju. Osobito pohvalno pa moramo omeniti izbornost igranja gđc. V. kot „Neže“. Ta uloga igrala se je tako izvrstno, in ne samo po naglasu, temveč tudi v mimiki tako naravno, da smemo gđc. V. le čestitati k sijajnemu uspehu. Isto tako je g. B. kot Rotija izvršila svojo ulogo kot skrbna mati v občini zadovoljnost poslušalcev. Izmed gospodov igral je g. Ž. povsem neprisljano z izredno gotovostjo ulogo imovitega babača Srebrina v vseh spreminjavah tako, da bi jo boljši nikakor ne mogel. — Kaj bi še le človek rekel o „Pavletu“? Nu, povedati moramo, da je on z „Nežo“ vred vedel veselost poslušalcev povzdigniti do vrhunca, in da si za šaljive uloge ne moremo misliti boljše moči kot g. T. — Res prav iz srca smemo gg. diletantom čestitati, kajti priredili so nam tako lepo duševno zabavo, da si bodedemo spomin na njo za vselej ohranili. Tu smo razvideli, kaj premore dobra volja in ljubezen do razvoja narodne omike. Ne samo, da so sodelalke sodelalci uže po svojem stanu z delom preobloženi, temveč nekaj izmed njih je tudi po uro daleč v Mozirje k vajam hodilo, torej čast njim vsim za ta istinito požrtvovalen trud. Osobito pa zaslužita gg. Žolgar in Vrankovič, prvi kot „pravi“, drugi kot „tehnični“ vodja predstave posebno pohvalo.

Po predstavi pričela se je prosta zabava s petjem godbo in plesom, katera je trajala skoraj do ranega jutra. Gg. dijaki popevali so nekaj komadov slovenskih pesnij izbornost, kar nas je prav v srce razveselilo, kajti to nam je porok, da si vé naša mladež kljubu vsem sovražnim uplivom ohraniti čisto svetinjo narodnosti, da goji in bode gojila dragoceni materini jezik, da bode jedenkrat steber naše narodne prosvete!

Domače stvari.

— (Silvestrova veselica) v ljubljanski Čitalnici nagromadila je toliko občinstva, da je bila prava gneča. Izmed raznovrstnega sporeda omeniti je v prvi vrsti ljubka opereta „Vinska pokušnja“ katero so gg. Vizjak, Štamcar, Pribil in Paternoster predstavljali s tolikim humorom ter peli tako izvrstno, da jim je donelo od vseh strani burno priznanje in da so morali to točko ponavljati. V Herm. Kiparjevi „Zamorski trojici“ nastopili so gg. Pelan in brata Pajek, ter s svojim karikiranjem, z nenavadno gibčnostjo in primernim petjem naklonili nam zares komičen prizor, ki je vzbudil občino veselost in rokoplesk. Tudi ta točka se je morala ponavljati. Obe navedeni točki, kateri

je na glasoviru spremljal z obče znano preciznostjo gosp. vitez Ohm-Janušovsky, priporočali bi vsem pevskim zborom, kjer imajo kaj enakih pevskih močij in taci, ki se ne plašijo, za nekoliko časa preleviti se v mure, kar baje ni posebno prijetno. Moški zbori bili so izvrstni, žal, da vse občinstvo ni bilo dovolj obzirno. Pevski zbor ljubljanske Čitalnice pač zasluži, da se mirno in tiho posluša, saj se jednako petje ne čuje kjer si bodi! „Pozdrav novega leta“ govoril je gospod Bežek jako dobro, s krepkim sonornim glasom in lepim naglašanjem. Po dovršenem programu improviziral se je živahen ples, ki je trajal v rano jutro. To je v kratkem naš referat, katerega okončevanje, dodamo še nekoliko opazek. Mej obiskovalci veselice bilo je nekoliko nedružabnikov, treba bode v tem oziru stroge kontrole. Spored bil je prebitro (še pred 11. uro) končan in srečke so se še prodajale, ko so bili dobitki že razdeljeni.

— (Jour fixu) literarnega in zabavnega kluba preteklo soboto predsedoval je g. Gogala. V običajnem berilu slikal nam je jako natančno in zanimljivo g. Volčič dve slovanski lici mej prebivalstvom dunajskim: kranjskega Janeza, ki peče kostanj in Bulgara, ki prodaja med. Berilo bilo je s priznanjem vzprieto. — Prihodnji jour fixe bode v petek 5. t. m. Čital bode g. dr. Vošnjak.

— („Ljubljanskega Zvona“) 1. letošnja pomnožena številka prinaša naslednjo zanimljivo vsebino: S. Gregorčič: Čas. Pesen. — Gorazd: Brodnik. Balada. — J. Kersnik: Cyclamen. Roman. — Dr. J. Mencinger: Ajdovski gradec. — A. Ukmar: Spomini na jutrove dežele. I. — J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 13. — —b—: V drugi strugi. Pesen. — —b—: Pismo. Pesen. — Krilan: Smrt carja Samuela. Balada. — —b—: Zvonjenje. Pesen. — Dr. Fr. Detela: Kislo grozdje. Humoreska. — Dr. Fr. Celestin: Naše obzorje. I. — S. Rutar: Slovenke naselbine po Furlanskem. I. — P.: Slovo. Pesen. — L. Žvab: Fra Gregorio Alasia da Sommaripa. — Slovenska književnost: I. Dr. J. Vošnjak: Slovenska mati. — II. J. Berbuč: Fizika. — III. A. Senekovič: Geometrija za nižje gimnazije. — Fr. Levec: Paul Wiener. — Slovenski glasnik.

— (Umrl je) 1. t. m. ob 1. uri po polnoči v Ljubljani Jarnej Gestrin, meščan, hišni posestnik in barvarski mojster na kongresnem trgu, 83 let star, vedno zvest narodnjak in oče znanih narodnjakov gg. župnika Leopolda Gestrina, okrajnega sodnika dra Karola Gestrina, finačnega uradnika Jakoba in bišnega posestnika in barvarja Janeza Gestrina. Pokojni bil je priljubljen in spoštovan v vseh krogih. Lohka mu zemlja!

— (V občnem zboru vrhniške Čitalnice) dne 26. decembra 1882. bili so naslednji gospodje izvoljeni: Jos. Lenarčič, predsednik; Gab. Jelovšek, podpredsednik; Fran Tršar, blagajnik; Josip Platnar, tajnik.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 1. januarja. Gambetta umrl o polnoči in bil do konca pri zavesti. Agonija trajala je dve uri. Spuller Etienne in dr. Tirzal bilo so prisotni pri smrti. Glede bolezni trdijo zdravniki, da je prouzročil šenj, ki ni mogel prodreti na zvonaj, razkrojitev organizma. Kepa krvi, ki se je naredila v srcu, bila je uzrok smrti. Pogreb bode ob državnih stroških.

Pariz 2. januarja. Nameravani pogreb Gambette odloži se do 10. t. m., da se more udeležiti ves parlament in corpore. Ministerski svet ukrenil je, da se pogrebna svečanost priredi na državne stroške.

Atene 2. januarja. Zbornica zaključal je včerajšnje sejo v znamenje žalosti povodom smrti velikega grkoljuba (philhellena) Gambette.

Washington 1. januarja. Poslanik Haiwaiiski omedlel je mej novoletnim vzpriemanjem pri predsedniku Arthurji ter takoj umrl v predsobi.

Berolin 2. januarja. Pri včerajšnjem vzpriemanju generalov izrekel je cesar preverjenje, da se ohrani mir.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek . . .	8927 gld. 39 kr.
Iz pušice v prodajalnici gg. Souvanov . . .	35 „ — „
G. Anton Turnšek, zastopnik banke Slavije v Nazaretu . . .	3 „ 92 „
G. Matija Wutti, zastopnik banke Slavije v Vočilu . . .	— „ 32 „
G. Anton Koželj v Meranu . . .	5 „ 40 „
Iz Ložke doline:	
G. J. Vilar iz Poddoba, za mesec november in december 4 gld. g. Jurij Volčič iz Loža, za mesec november in december 4 gld., gosp. Julče Rozina iz Loža za mesec november in december 2 gl., g. Y. za mesec november in december 1 gld., Vesela družba pri g. Fran Žnidaršiču v Staremtrgu 2 gld., iz pušice g. Laha 4 gld. 62 kr., iz pušice v Čitalnici 3 gld. 38 kr., vkupe . . .	21 gld. — kr.
Iz pušice v prodajalnici M. Stancarjeve v Velesovem . . .	— „ 80 „
G. Josip Petkovšek, slikar v Monakovem nabral od gg.: Ladislav Höfler iz Ogrskega 2 mar., Franjo Bujakiewicz iz Poznania 1 marka, Stanislav Kavecki iz Kolomyja (Galicia) 1 marka Jos. Wol-sky iz Bydgoszez (Knež. Poznanska) 1 marka, Albert Schmidt iz Južne Amerike 1 marka, Oskar Lärum iz Norveškega 1 marka, Friedrich de la Croix iz Monakova 30 pfenigov, Mihael Pöltinger iz Monakova 3 marke, Anton Schnarbach iz Polke 50 pf. L. F. iz Polke 20 pf., St. Tomkiewicz 1 marka, J. W. iz Polke 50 pf., E. Hernei z iz Polke 50 pf., W. A. Wielogtowski iz Polke 20 pf., A. Mroczkowski iz Krakowa 30 pf., Myszkowski iz Polke 30 pf., W. S. iz Polke 30 pf., F. Ei. iz Warsawy 30 pf., J. K. iz Warsawy 20 pf., S. Bieszczad iz Polke 1 marka, St. Groholski 50 pf., — 20 pf., Zaremb-ski 30 pf., A. Podbielsky z Warszawe 40 pf., Wankie iz Polke 20 pf., Hirs-szel iz Warszawy 20 pf., Waligerski z Poznania 1 marka, Wyrzykowski 25 pf., Drazewski 25 pf., Turlin 20 pf., Kom-pisiski 20 pf., Kropielnicki 50 pf., Rad-linski 30 pf., Szumowski 20 pf., Fabis-rewski 20 pf., Anuszewski 20 pf., Gid-rinski 20 pf., Josip Petkowšek iz Verh-nike 1 mar. 10 pf., skupaj 22 nem-skih mark ali . . .	12 „ 89 „
V Zagrebu: Gosp. Anton Veršec 3 gld., Val. Vežjak 2 gld., Rud pl. Beck 1 gl., Josip Bučar 1 gld., Ivan Jeršič 1 gld., Neimenovan 13 kr. vkupe . . .	8 „ 13 „
G. Josip Janežič, zastopnik banke Slavije v Lješah . . .	1 „ 88 „
Iz pušice v kavarni „Merkur“ . . .	9 „ 35 „
Gosp. Dolinar Anton v Lučnah . . .	1 „ — „
G. Bohinec Žiga v Ljubljani . . .	1 „ — „
Zastopniki banke Slavije:	
G. P. ter Bajs v Dvoru . . .	4 „ 20 „
G. Kažimir Jelušič v Kastvi . . .	— „ 39 „
G. Fran Florjančič v Žužemberku . . .	1 „ 90 „
G. Fran Dominkor v Kobaridu . . .	1 „ 37 „
Vkupe do 31. decembra 1882 . . .	9035 gld. 94 kr.

Meteorološko poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. decembra	Ob 7. uri zjutraj	737.61 mm.	+ 5.2°C	slabotna burja	oblačno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	737.53 mm.	+ 8.8°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	737.40 mm.	+ 6.0°C	slaboten jugozahod	deloma jasno	
30. decembra	ob 7. uri zjutraj	737.51 mm.	+ 1.4°C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	737.60 mm.	+ 9.4°C	slaboten jugozahod	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	738.48 mm.	+ 4.6°C	slaboten jugozahod	oblačno	
31. decembra	ob 7. uri zjutraj	738.11 mm.	+ 1.6°C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	739.30 mm.	+ 8.6°C	slaboten zahod	deloma jasno	
	ob 9. uri zvečer	740.99 mm.	+ 5.8°C	slaboten jugozahod	oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je povsod znatno vzdignil, vendar tolikanj enakomerno, da so ostali prejšnji primeroma veliki razločki mej maksimum in minimum skoro nespremenjeni. Temperatura se ni spremenila skoro nič in je ostala povsod visoko nad normalom; le razločki mej maksimum in minimum so se za spoznanje zvikšali. Vetrovi, večinoma slabotni, so se zelo menjavali. Nebo je bilo precej spremenljivo, vendar največkrat popolnem oblačno; vreme sicer ne deževno, toda še vedno nestanovitno.

Dunajska borza

dné 2. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	76	gld.	70	kr.
Srebrna renta	77	"	30	"
Zlata renta	95	"	15	"
5% marena renta	91	"	10	"
Akcije narodne banke	830	"	—	"
Kreditne akcije	279	"	30	"
London	119	"	35	"
Srebro	—	"	—	"
Napol	9	"	48	"
C. kr. cekini	5	"	65	"
Nemške marke	58	"	70	"
4% državne srečke iz l. 1854	250	gld.	—	"
Državne srečke iz l. 1864	100	"	167	25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	"	40	"
Ogrska zlata renta 6%	118	"	70	"
" " " 4%	85	"	50	"
" " " 5%	84	"	65	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	"	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	"	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	"	—	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	"	40	"
Kreditne srečke	100	gld.	173	75
Rudolfove srečke	10	"	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	117	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	"	50	"

Št. 19.730.

Razglas.

Pri srečkanji 80 lozov mestnega ljubljanskega posojila, ki se je vršilo po načrtu dné 2. januarja 1883, so bile vzdignene:

Št. 70.110 z dobitko 30.000 gld.

" 55.003 " " "	2.000	"
" 27.218 " " "	500	"
" 32.526 " " "	500	"
" 41.939 " " "	500	"
" 48.326 " " "	500	"
" 57.436 " " "	500	"

in št. 2513, 3109, 5615, 10 862, 12.875, 15.243, 15.801, 16.750, 18.452, 20 665, 21 391, 22.115, 23.201, 23.806, 23.985, 24.120, 24.420, 24.609, 25.661, 26.410, 27.992, 28.385, 29.433, 29.784, 31.220, 32.147, 32.521, 34.012, 35 081, 36.764, 39.557, 40.992, 41.185, 41.853, 42.712, 43 078, 44 539, 46.099, 46.242, 46.541, 47.149, 49.323, 50.728, 50.905, 51.487, 52.069, 53.544, 54.319, 54.522, 54.657, 55.622, 56 034, 57.717, 59.856, 61.528, 62.437, 63.023, 64.301, 64.454, 64 650, 64.923, 65.026, 67.173, 67.175, 67.401, 69 975, 68.254, 69.809, 71.583, 72.538, 74.475, 74.801, 74.906, vsaka z dobitko 30 gld.

Od do sedaj vlečenih lozov št. 53.537 z dobitko 20.000 gld., št. 45.330 z dobitko 1500 gld., št. 26 163 z dobitko 600 gld., št. 13.037, 24.813, 33.724 in 70 137, vsaka z dobitko 500 gld., in št. 999, 1487, 1749, 2204, 2524, 2538, 2987, 3575, 3783, 4683, 5540, 7978, 8284, 8576 9132, 9645, 9739, 10.308, 10.868, 11.205, 11.253, 11.785, 11.837, 12.429, 12.466, 14.371, 14.542, 14.811, 14.957, 16.055, 17.460, 17.682, 18 077, 19.545, 19.717, 19.897, 20.083, 20.533, 21.730, 23.407, 23.719, 25.223, 25.608, 28.104, 28.719, 28.045, 29 305, 29 621, 29.732, 31.247, 31.902, 32.542, 32.833, 32.964, 34.175, 34.379, 35.035, 39.260, 40.100, 40.177, 44.632, 48 715, 48 885, 49.191, 49.586, 50 621, 50.735, 51.329, 51.429, 56.803, 60.137, 60.140, 60.339, 61.140, 70.024, 72.514, 72 752, 74.577, vsaka z dobitko 30 gld., še niso izplačane.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 2. januarja 1883.

Župan: Grasselli.

Frišno mleko in smetana

se dobi

(1—1)

na Rimskeji cesti št. 15, I. nadstropje.

Pri vezilji.

Kupčija z volno in tapiserijskim blagom in predtiskarija

v Ljubljani, židovske ulice hiš. št. 1,

Marije Drenik,

na tržaški razstavi odlikovana s

srebrno medalijo

priporoča svojo bogato zalogo: vezilj (štikarij) pričetih in izdelanih, za vezanje predtiskano omizno in drugo platenino; volno, preje, svile, koralde; vsakovrstno blago in orodje za vezanje, platenje, vezenje in šivanje; volnate rute, nogovice, modrice, trakove: zrezlano, usnjato in drugo galanterijsko blago.

Pogrebni trakovi s zlatimi in srebrnimi napisi, predtiskarije, kakor tudi vsako drugo čast. naročilo izvršuje se takoj.

(743—11)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Lepo posestvo

je prostovoljno na prodaj v Zatičini. Hiša z jednim nadstropjem in drugim gospodarskim poslopjem stoji na lepem kraju ravno pred okrajno sodnjo ter je pripravna za krmo in prodajalnice. Pri hiši je tudi nad 6 oralov njiv in nekoliko senožeči in nad 7 oralov lepega mladega gozda. Kdor želi kupiti omenjeno posestvo, izve vse bolj natančno pri posestniku h. št. 58 v Zatičini. (762—5)

Razpis

službe občinskega tajnika v Sevnici.

Pri občini Sevnici ima se 1. februarja 1883 služba občinskega tajnika z letno plačo 400 gld. in prostim stanovanjem nadomestiti.

Prosilci za to službo, ki imajo znanje nemščine in slovenščine v govoru in pisavi in popolno zmožnost za to službo izkazati, naj pošljejo svoje prošnje s prilogi podpisanemu županstvu do 1. januarja 1883.

Prosilci samskega stanu bodo pri oddajanju te službe imeli prednost.

Županstvo v Sevnici,

dné 16. decembra 1882.

(792—2)

Župan: Medie m. p.

Umetne

(574—36)

zobe in zobovja

postavlja po najnovejšem ameriškem sistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojdu brez bolečin. Plombira z zlatom itd.

Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin

zobni zdravnik A. Paichel, poleg Hradskega mostu, v I. nadstropji.

500 zlatov

plačam onemu, kdor pri vporabljanju

Kothejeve zobne vode

1 steklenica 35 kr., še kdaj čuti zobne bolečine ima iz ust duh.

J. G. Kothe,

umirov. dvorni založnik v Mödlingu pri Dunaji, vila Kothe.

(144—44)

V Ljubljani dobi se jedino le pri lekarni Jul. pl. Trnkoziji in v vseh lekarnah, droguerijah, parfemerijah, prodajalnicah galanterijskih rečij itd. na Kranjskem.

Priznано izvrstne,

na

tržaški razstavi s srebrno svetinjo

odlikovane

voščene sveče

iz garantirano pravega, nepokvarjenega čebelnega voska,

ponudijo

P. & R. SEEMANN

v Ljubljani. (636—13)

Umrlí so:

28. decembra: Karl pl. Russ, upokojeni oficijal deželne sodnije, 62 l., Konjuške rlice št. 1, za mrtudom. — Karolina Grünwald, c. kr. gimn. prof. soproga, 69 l.

Št. 8048.

(772—3)

Razglas.

Dné 15. januarja 1883 bo pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Postojini dražba, pri kateri se bodo vsa dela in druge potrebščine za popravilo cerkve in farovža v Košani oddalo.

Cenjeno je vse na 6319 gld. 68 kr.

Plani, preudarki in pogoji se vsak dan lahko tukaj pregledajo.

Podvzetniki so povabljeni!

C. kr. okr. glavarstvo v Postojini,

dné 1. decembra 1882.

Pravo naravno

pomuhljevo jetrno olje,

pripravljeno po prostem odtoku jedra vrh druge naloženih svežih jeter, ne zamenjati ga s čiščenim ali pa s takim, ki se zadobi iz skisanih jeter. Vspešneje kot vsaka druga vrsta tacega olja, ki se prodaja v trgovini, se posebno uporablja proti škrofeljem, rahitidi, plučnici, kroničnim oprham itd. itd. — V steklenicah à 60 kr. (10 steklenic 5 gld., za klgr. 2 gld.; spojeno z železnim jodirjem posebno vspešno v steklenicah po 1 gld. 10 steklenic 8 gld.) prodaje in razpošilja s poštnim povzajem

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani, Dunajska cesta. (696—9)

● Za zdravljenje v jeseni in po zimi. ●

Protí protinu.

Wilhelm-ov

Pr. ti trganju.

antiarthritični, antirheumatični

kri čistilni čaj

Skazan kot siguren. Učinek izrečen. Vspeh izboren.

Mejnarodna svetovna razstava 1879. Sidney Hors concurs. Mejnarodna svetovna razstava 1880. Melbourne-ska zlata svetinja z diplomo in specialnim priznanjem.

Franz Wilhelm-a,

lekarnarja v Neunkirchen-u (N.-Oest.),

rabil se je že mnogokrat in z vsestranskim vspehom za protin, trganje, zastarane dolgotrajne bolezni, vedno gnoječe se rane, spolne in kožne bolezni, ogree po životu ali licu, hraste, sifilitične otekline, nabasanje jeter in vrance, hemorojide, zlatice, hude živčne bolečine, mišične ali členeke boli, ž loččen krč, zaprtje vetrov in trebušja, težavno uriniranje, polucije, slabosti, belo pri ženkah, škrofelje, bezgavke in druge boleti.

Knjižica o zdravilskih vspehih zadnjih 12 let franco in gratis.

Zavitki so razdeljeni v osem šepcev po 1 gld.; kolek in zavijanje 10 kr.; dobi se pri Franz Wilhelm-u, lekarnarji v Neunkirchen-u (N.-Oest.)

Osiguraj se, da ne kupiš ponarejatve, ter glej na znane znamke, ki so v več državah postavno varovane.

Ta čaj prodajejo:

V Ljubljani: Peter Lassnik;

v Postojini: Ant. Leban, lekarnar; v Škofj. Loki: Karl Fabiani, lekarnar; v Kranji: K. Šavnik, lekarnar; v Metliki: Fr. Wacha, lekarnar; v Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekarnar; v Kamniku: Jos. Močnik, lekarnar. (656—8)

● Za zdravljenje v spomladi in po leti. ●

Tržaška razstavina loterija.

1000 dobitkov v vrednosti gld. 213.550.

Loz 50 kr.

1000 dobitkov v vrednosti gld. 213.550.

1. glavni dobitok: v gotovem 50.000 gld. ali 8800 cekinov.

2. glavni dobitok: v gotovem 20.000 gld. ali 3500 cekinov.

3. glavni dobitok: v gotovem 10.000 gld. ali 1750 cekinov.

4. glavni dobitok: ovratnik in uhani z briljanti, vrednost 10.000 gld.

Štirje dobitki: Kinč od zlata z briljanti in biseri v vrednosti po 5000 gld.

Pet dobitkov: Različne stvari za kinč v vrednosti po 3000 gld.

987 dobitkov v vrednosti po 1000, 500, 300, 200, 100, 50 in 25 gld.

Srečkanje 5. januarja 1883.

Cena jednemu lozu 50 kr.

(784—7)

Naročila s pridjanimi 15 kr. za poštino naj se pošiljajo na

TRST. loterijski oddelek tržaške razstave P. Grande 2.

Kdor hoče loze razprodajati, obrne naj se takoj na predstoječo

Lozi dobivajo se v Ljubljani pri slavnej kranjske eskomptnej banki, pri J. C. Luckmannu, Edv. Mahru in Jan. Ev. Bučarjevih naslednikih.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.